

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721200304
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5721200304.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenému splnomocneným zástupcom Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: Bc. G. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., M. D. XXXX/XX, o zaplatenie sumy 4.321,51 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5Csp/9/2021-149 zo dňa 02. marca 2022, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku I. zostáva nedotknutý.

Vo výrokoch II. a III. rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 5Csp/9/2021-149 zo dňa 02.03.2022 konanie v časti o zaplatenie sumy 1.140,- eur zastavil (výrok I.). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Žalovanej voči žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozsudku (výrok III.).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenou súdu dňa 28.01.2021 sa právny predchodca žalobcu (T. C. U., a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, ďalej len „T., a.s.“) domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 4.372,27 eur s príslušenstvom. V odôvodnení žaloby uviedol, že poskytol žalovanej na základe Zmluvy o pôžičke č. 7181069/170009800 zo dňa 18.04.2017 sumu vo výške 6.600,- eur, ktorú sa táto zaviazala uhradiť formou 120 mesačných splátok v sume 112,96 eur, a to až do celkovej výšky 13.555,20 eur. Žalovaná svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnila riadne a včas, preto ju právny predchodca vyzval listom zo dňa 26.04.2018 na úhradu omeškaných splátok, ktorej nevyhovel a dlh nezaplatila. Dňa 19.06.2018 právny predchodca žalobcu úver zosplatnil listom zo dňa 22.06.2018. Celkový dlh ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 4.372,27 eur. Právny predchodca žalobcu si zároveň uplatnil úrok z omeškania, a to od 6. dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zasielané obyčajnou listovou zásielkou, kde je bežná doba doručenia 5 dní. Zmluvnú pokutu a náklady na vymáhanie pohľadávky si neuplatnil. Ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila sumu 3.528,22 eur. Žalobca si uplatnil aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 50,76 eur, t.j. celkovo sumu 4.372,27 eur.

3. Na základe výzvy súdu zo dňa 23.02.2021 právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 05.03.2021 zobral žalobu čiastočne späť, pokiaľ ide o náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 50,76 eur v dôsledku čoho sa naďalej domáhal zaplatenia sumy vo výške 4.321,51 eur s príslušenstvom.

4. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu uviedla, že si je vedomá pochybenia pri splácaní splátok avšak po dohode doplatila v požadovanej výške spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803 (ďalej len „EOS KSI Slovensko, s.r.o.“), ktorá zastupuje T., a.s. a tieto aj naďalej riadne spláca. Uviedla, že v platobnom rozkaze nie sú uvedené kompletne údaje s poukazom na posledný dátum úhrady, nakoľko až do mája 2021 sú splátky z jej strany splácané. Od novembra 2019 do októbra 2020 spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. s ňou nekomunikovala, až v novembri 2020, kedy sa dohodli na novej výške splátky 70,- eur mesačne, ktorá je naďalej riadne splácaná. Uviedla, že si nie je vedomá nepreberania poštových zásielok, nakoľko všetky zásielky riadne na pošte preberá. Ako možný dôvod neprevzatia zásielky uviedla dlhodobý problém s doručovaním pošty na jej adresu, o čom sa niekoľkokrát sťažovala na poštu, avšak bezvýsledne, nakoľko sa stáva, že jej pošta sa nachádza v inej poštovej schránke. Aj samotný platobný rozkaz podľa údajov na lístku mal dátum uloženia 22.04.2021, avšak ona ho mala v poštovej schránke až dňa 13.05.2021.

5. Právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 25.06.2021 netrval na uplatnenej žalobe v rozsahu splátok za mesiace december 2020, január 2021, február 2021, marec 2021 a apríl 2021 spolu vo výške 420,- eur, a v tejto časti vzal žalobu čiastočne späť a domáhal sa zaplata sumy 3.901,51 eur s príslušenstvom.

6. Žalovaná podaním zo dňa 05.08.2021 nesúhlasila s uhradením plnej výšky zostatku predmetného úveru, nakoľko o jeho zosplatnení zo dňa 22.06.2018 nebola informovaná a žalobca túto skutočnosť nevie preukázať. To, že oznámenie o zosplatnení úveru jej nebolo doručené potvrdzuje aj skutočnosť, že s ňou komunikovala spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., ktorá zastupuje žalobcu a tá taktiež nemá žiadne informácie zo strany žalobcu o jeho zosplatnení. Došlo preto medzi ňou s touto spoločnosťou k dohode o splátkach a o ďalšom splácaní úveru. Naďalej trvala na splácaní úveru podľa splátkového kalendára.

7. Právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 15.11.2021 zobral žalobu čiastočne späť z dôvodu, že eviduje úhradu zo strany žalovanej dňa 09.11.2021 vo výške 300,- eur. Domáhal sa preto zaplata sumy 3.601,51 eur s príslušenstvom.

8. Okresný súd Martin uznesením č. k. 5Csp/9/2021-131 zo dňa 24.11.2021 pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu.

9. Žalobca podaním zo dňa 12.02.2022 zobral žalobu čiastočne späť z dôvodu, že eviduje úhradu zo strany žalovanej v celkovej sume 420,- eur (dňa 25.11.2021 100,- eur, dňa 10.12.2021 100,- eur, dňa 13.01.2022 120,- eur, dňa 10.02.2022 100,- eur). Ďalej sa domáhal zaplata sumy 3.181,51 eur s príslušenstvom.

10. Na pojednávaní dňa 02.03.2022 žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe v zmysle poslednej úpravy žalobného petitu, a to sumy 3.181,51 eur, úroku z omeškania vo výške 699,02 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.181,51 eur od 11.02.2021. Žalovaná sa vyjadrila a uviedla, že si je vedomá, že má dlh, ale nesúhlasí s tým, že to má zaplatiť celé. Uviedla, že mala finančné problémy, neplatila úver ale potom začala splácať. Komunikovala telefonicky s centrálou, kedy sa dohodli na splátke, naposledy vo výške 70,- eur. V novembri jej povedali, že ak zaplatí 300,- eur, tak vec nepôjde na súd. Naďalej dlh spláca ako jej to vychádza.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami a zistil nasledovný skutkový stav. Medzi právnym predchodcom žalobcu (pôvodný žalobca) ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 13.04.2017 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 1700511001516, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 6.600,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 120 mesačných splátkach vo výške 112,96 eur mesačne, so splatnosťou k 20. dňu v mesiaci, pri fixnej úrokovej sadzbe 17,90 % ročne, pričom prvá splátka bola zročná dňa 20.05.2017 a posledná dňa 20.04.2027. Výška RPMN bola 17,90 %, priemerná RPMN 8,99 %, odplata 17,90 %, najvyššia prípustná výška odplaty 18,72 % a celkové náklady dlžníka vo výške 6.955,20 eur, celková čiastka bola vo výške 13.555,20 eur. Z prehľadu úhrad vyplýva, že žalovaná si povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy neplnila riadne a včas. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.04.2018 vyzval žalovanú na okamžité zaplata dlžnej sumy s upozornením, že v opačnom prípade bude veriteľ oprávnený úver zosplatniť. Doručenie uvedenej výzvy preukazoval žalobca scanom doručovanej zásielky, ktorá sa však vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, v zmysle listu zo dňa 22.06.2018, ktorým žalovanej oznámil, že dlh sa stal splatným v celom rozsahu naraz so zostatkom 6.814,24 eur z toho istina 6.813,35 eur, ktorá sa naďalej úročí.

12. Následne okresný súd citoval ust. § 52 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), § 1 ods. 1, 2 veta prvá, § 2 písm. a/, b/, d/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“), čl. IX, bod 9.2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, § 53 ods. 9, § 565, § 524 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, ďalej len zákona bankách, § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v

čase postúpenia pohľadávky, § 39 Občianskeho zákonníka, § 144, § 145 ods. 2, 3, § 146 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“. 13. Podľa súdu žalobca zobral žalobu čiastočne späť vo výške 50,76 eur podaním zo dňa 08.03.2021, t.j. ešte pred doručením samotnej žaloby žalovanej. V súlade s § 145 ods. 3 C. s. p. preto konal o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení v tejto časti konania. Následne žalobca zobral žalobu čiastočne späť podaniami zo dňa 25.06.2021 vo výške 420,- eur, zo dňa 15.11.2021 vo výške 300,- eur a zo dňa 12.02.2022 vo výške 420,- eur. Týmito úkonmi tak zobral žalobu čiastočne späť v celkovej výške 1.140,- eur. Vzhľadom na uvedené rozhodol v súlade s ust. § 145 ods. 2 a § 146 C. s. p. a konanie v tejto časti zastavil. 14. Ďalej sa súd zaoberal otázkou aktívnej legitímácie žalobcu v konaní. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. a T., a.s. došlo k zlúčeniu. Medzi pôvodným veriteľom (Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovanou došlo k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 13.04.2017, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 6.600,- eur, čo v konaní nebolo sporné. Žalovaná si povinnosť plniť riadne a včas neplnila, a tak ju právny predchodca vyzval listom zo dňa 26.04.2018 na úhradu nedoplatku na splátkach. Pokiaľ ide o výzvu v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je z toho ustanovenia zrejmé, že veriteľ je povinný upozorniť spotrebiteľa na skutočnosť, že je v omeškaní s platením niektorej splátky a upozorniť ho na možnosť zosplatnenia úveru, pričom k zosplatneniu nemôže dôjsť skôr ako po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú by žalobca mohol úver zosplatiť. Zároveň od výzvy, ktorou veriteľ upozornil spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia úveru nemôže pred zosplatnením uplynúť menej ako 15 dní, tak aby došlo k platnému zosplatneniu v súlade so zákonom, pričom túto možnosť v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka má veriteľ iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Podľa súdu medzi stranami zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola možnosť mimoriadnej splatnosti dohodnutá riadne, a teda platne v samotnej Zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to v čl. IX. bod 9.2. Pokiaľ ide o samotné upozornenie pred zosplatnením v zmysle podania označeného ako Predžalobná upomienka zo dňa 26.04.2018, ktorej doručenie žalobca preukazoval scanom doručovanej zásielky, ktorá sa vrátila právnemu predchodcovi žalobcu ako neprevzatá v odbernej lehote, súd mal za to, že uvedené postačuje na preukázanie skutočnosti, že predmetnú zásielku doručoval a že táto sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej, ktorá sa mala možnosť s jej obsahom oboznámiť, t.j., že bola skutočne doručená do schránky adresáta a bola jej k dispozícii na vyzdvihnutie na príslušnej pošte. Mal tak preukázané splnenie podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ však ide o podanie zo dňa 22.06.2018, ktorého nedoručenie namietala žalovaná, súd uviedol, že žalobca, resp. jeho právny predchodca v žalobe síce uviedol, že zásielku zaslal ako obyčajný list, avšak v konaní nepreukázal, že by došlo k doručeniu tohto podania žalovanej, resp. že by sa toto podanie dostalo do jej dispozičnej sféry tak, že mala možnosť sa s jeho obsahom oboznámiť. Uvedené bolo potrebné preukázať pre posúdenie platnosti zosplatnenia pohľadávky podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca v danom prípade neuniesol dôkazné bremeno, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k platnému zosplatneniu úveru. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z ust. § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť, ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah, t.j. musí dôjsť do jej dispozičnej sféry. 15. Potom pokiaľ ide o aktívnu legitímáciu žalobcu, súd poukázal na ust. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, v zmysle ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je možné previesť na tretiu osobu, ktorá nie je bankou, pokiaľ ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý bol v zmysle predmetnej zmluvy stanovený na deň 20.04.2027, pričom k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť ku dňu 11.08.2021 alebo sa táto pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti, teda došlo k jej zosplatneniu. Vzhľadom na to, že žalobca v konaní nepreukázal zosplatnenie pohľadávky v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho nedošlo k riadnemu zosplatneniu úveru, neboli s poukazom na ust. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. splnené podmienky na to, aby bola pohľadávka z tohto úveru postúpená na žalobcu. 16. Navyiac vzhľadom na to, že veriteľom v danej veci sa stala T., a.s., keď v dôsledku rozdelenia zlúčením spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (pôvodný veriteľ) zanikla a T., a.s. sa stala jej nástupcom potom mal súd za to, že predmetný záväzkový vzťah vyplývajúci z uzavretej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je regulovaný špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách, ktorý vo svojom ust. § 92 ods. 8 uvádza, že ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej

banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Súd však v konaní nemal preukázané, že by zo strany žalobcu, prípadne jeho právneho predchodcu došlo k naplneniu predpokladov uvedených v § 92 ods. 8 zákona o bankách a rovnako tak k platnému zosplatneniu úveru, v dôsledku čoho žalobca, resp. jeho právny predchodca konal v rozpore s § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom na uvedené podľa súdu zmluva o postúpení pohľadávky nie je platná a žalobca tak nenadobudol aktívnu legitimáciu v dôsledku postúpenia pohľadávky voči žalovanej. Súd preto žalobu pokiaľ ide o sumu 3.601,51 eur zamietol (správne 3.1081,51 eur - poznámka odvolacieho súdu).

17. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej, ktorá mala v konaní plný úspech vzhľadom na to, že jej povinnosť platenia úveru v splátkach naďalej trvá, pričom vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, priznal jej nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné bránenie práva v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd, v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

18. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu v časti, v ktorej súd žalobu žalobcu zamietol (o zaplatenie sumy 3.181,51 eur s príslušenstvom) a v časti od tohto výroku napadnutého rozsudku závislého výroku o nároku na náhradu trov konania, t.j. voči výroku II. a III. napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Žalobca sa nestotožnil s právnym posúdením veci súdu, v zmysle ktorého v konaní nebolo preukázané zosplatnenie pohľadávky - a to pre nepreukázanie doručenia podania zo dňa 22.06.2018 označeného ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“. V tejto súvislosti uviedol, že v konaní bolo preukázané, že výzvou zo dňa 26.04.2018 oznámil postupca žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky ku dňu 26.04.2018 vo výške 319,14 eur a zároveň ho vyzval na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 05.06.2018 (teda nie v lehote kratšej ako 15 dní odo dňa doručenia výzvy). Tiež ho upozornil, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. Doručenie tejto výzvy na úhradu omeškaných splátok úveru žalobca preukázal predložením vrátenej zásielky žalovanému - obálkou, ktorú žalovaný neprevzal v odbernej lehote (t.j. dostala sa do sféry jeho dispozície). Postupca následne pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru - a to podaním zo dňa 22.06.2018 s označením ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Spornou skutočnosťou v tejto súvislosti bolo, či bolo uvedené podanie žalovanému riadne doručené (čo žalovaný spochybnil) a súd prvej inštancie pre nepreukázanie tejto skutočnosti žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie v konaní, nakoľko mal za to, že v prejednávanom prípade došlo k postúpeniu nesplatennej pohľadávky a žalovaný nebol vyzvaný k úhrade omeškaného záväzku v zmysle § 92 ods. 8. Súd však v tejto súvislosti podľa názoru žalobcu opomenul skúmať aj následne konanie postupcu, ktorý si žalobou zo dňa 28.01.2021 uplatnil svoje právo na súde. V zmysle konštantnej judikatúry možno za kvalifikovanú výzvu - a rovnako uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. uplatnenie práva na splatnosť pohľadávky pre neplnenie splátok - považovať aj samotné podanie návrhu na začatie konania, nakoľko ide o písomnú výzvu adresovanú žalovanému na splnenie záväzku, ktorou sa postupca domáha voči žalovanému zaplatenia dlžnej sumy.

20. Podľa žalobcu bolo nesporné, že v čase podania žaloby na súd (28.01.2021) boli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (žalovaný bol v nepretržitom omeškaní so splácaním pohľadávky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a zároveň bol v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornený na možné uplatnenie práva), a preto nie je zrejmé, z akého dôvodu súd v prípade nepreukázania doručenia podania zo dňa 22.06.2018 neskúmal, či k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky (k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka) nedošlo najneskôr podaním žaloby na súde, a teda dňa 28.01.2021. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia vyšších súdnych autorít (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoCsp/50/2021 z 30.11.2021, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/89/2013 z 30.04.2013). S ohľadom na uvedené je podľa žalobcu zrejmé, že ak aj v konaní podľa názoru súdu nebolo preukázané, že by sa podanie zo dňa 22.06.2018 dostalo do dispozičnej sféry žalovaného - uvedené automaticky podľa neho neznamena, že by ku dňu postúpenia pohľadávky nebolo preukázané, že by táto bola splatná a žalovaný bol na jej zaplatenie vyzvaný - nakoľko k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka a vyzvaniu k úhrade dlžnej sumy došlo najneskôr podaním žaloby na súde (28.01.2021). Ak sa súd prvej inštancie uvedeným nezaoberal, potom dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Keďže k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 11.08.2021 je zrejmé, že v tom čase bola pohľadávka splatná v

celom rozsahu (najneskôr ku dňu podania žaloby došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. dňa 28.01.2021) a zároveň bol žalovaný napriek písomnej výzve postupcu (najneskôr podaním žaloby, t.j. dňa 28.01.2021) v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

21. Na základe uvedeného bol žalobca názoru, že v konaní bolo preukázané, že došlo k účinnému zosplatneniu úveru a vyzvaniu žalovanej k zaplateniu dlžnej sumy - a to najneskôr ku dňu podania žaloby na súd zo strany postupcu. Najneskôr podaním žaloby sa totiž všetky splátky úveru splatné do budúca stali splatnými (keďže bolo preukázané, že v tom čase boli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) a patrí mu preto nárok ako ho špecifikoval v žalobe a nemožno sa stotožniť so závermi súdu prvej inštancie, v zmysle ktorých on nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

22. Záverom žalobca poukázal aj na to, že uznesením Okresného súdu Martin č. k. 5Csp/9/2021-131 z 24.11.2021 prvoinštančný súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu. Podmienkou vyhovie návrhu na zmenu strany sporu je preukázanie prevodu alebo prechodu práva - a v zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu SR sa tak nesmie v praxi stávať (ako v tomto prípade), že súd vyhovie návrhu na zmenu žalobcu a následne už s novým žalobcom žalobu zamietne pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie pre neplatné postúpenie pohľadávky. Táto otázka už bola predsa súdom vyriešená dňa 05.10.2021, kedy súd uznesením rozhodol o pripustení zmeny. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 57/2020 zo dňa 29.09.2021. Podľa žalobcu, ak súd pripustil zmenu na strane žalobcu (a teda mal preukázané platné postúpenie pohľadávky) a následne žalobu pre neplatnosť postúpenia pohľadávky (a tým nedostatok aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobcu) zamietol, potom je následný záver súdu v rozhodnutí o veci samej nepreskúmateľný a v rozpore so svojim predchádzajúcim záverom, čím nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

23. Žalobca preto navrhol, aby odvolací rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle § 388 C. s. p. ho zmenil tak, že vyhovie jeho žalobe a prizná mu voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. v zmysle § 389 ods. 1 C. s. p. ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 05.05.2022 nesúhlasila s odvolaním žalobcu a súhlasila s rozsudkom v celom rozsahu. Zároveň oznámila, že v termíne od súdneho pojednávania konaného dňa 02.03.2022 až doposiaľ boli uhradené ďalšie splátky vo výške 310,- eur, čo preukazuje aj priloženými dokladmi. Následne sa vyjadrila k jej komunikácii so spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. v tom smere, že prebiehala vždy len telefonicky, pričom vždy rešpektovala pokyny zo strany zamestnanca tejto spoločnosti. S odstupom času však zistila, že informácie poskytované spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. boli nepravdivé a zavádzajúce. Jednou z nich bola informácia, že ak v termíne do 10.11.2021 uhradí mimoriadnu splátku vo výške 300,- eur nebude jej prípad posunutý na súd. Toto aj urobila, pričom dňa 03.11.2021 dohodnutú sumu 300,- eur poslala na účet vedený vo T., a.s., teda na účet, kde posielala všetky splátky. Dňa 08.11.2021 od T., a.s. obdržala na jej účet platbu 300,- eur bez akéhokoľvek vysvetlenia. Okamžite kontaktovala EOS KSI Slovensko, s.r.o., kde jej bolo oznámené nové číslo účtu a variabilný symbol, kam treba sumu 300,- eur odoslať, čo ešte v ten istý deň urobila. Následne po telefonickej dohode s pracovníkom EOS KSI Slovensko, s.r.o. poslala aj ďalšiu riadnu splátku za mesiac november 2021 vo výške 100,- eur na nové číslo účtu a nový variabilný symbol. O tejto skutočnosti priložila ďalšie listinné doklady. Aj na základe týchto skutočností ako aj predchádzajúcich situácií, kedy sa ňou uhrádzané splátky „stratili“ a spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. ich priznala až na základe jej odporu voči platobnému rozkazu, nemá voči tejto spoločnosti dôveru, čo umocňuje aj fakt, že spoločnosť napriek jej žiadostiam odmietla každú ich telefonickú dohodu potvrdiť aj písomne. Naďalej trvala na splácaní úveru podľa splátkového kalendára.

25. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu v replike doručenej súdu dňa 31.05.2022 trval na podanom odvolaní a odvolacom návrhu. Mal za to, že žalovaná neuviedla skutočností a ani nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali jeho nárok na zaplatenie dlžnej sumy.

26. Žalovaná v duplike zo dňa 20.06.2022 nesúhlasila s vyjadrením žalobcu. Uviedla tiež, že v termíne od súdneho pojednávania konaného dňa 02.03.2022 naďalej riadne spláca v pravidelných mesačných splátkach dlžnú sumu len na základe telefonického dohovoru so zamestnancom spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. z novembra 2021. Napriek žiadosti jej uvedená spoločnosť odmietla písomne potvrdiť ich telefonickú dohodu ako aj všetky predchádzajúce telefonické dohody a inštrukcie, ktoré vždy dodržala. Správanie spoločnosti považuje za neseriózne a zavádzajúce. Zároveň žiadala súd, aby zaviazal (ak je to možné) spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. k písomnej komunikácii, a to buď v papierovej forme prostredníctvom doporučených zásielok alebo prostredníctvom e-mailu. Naďalej trvala na splácaní úveru podľa splátkového kalendára.

27. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 C. s. p.) oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.),

proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 C. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario C. s. p.) rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, a to vo výrokoch II. a III. ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

28. S prihliadnutím k rozsahu odvolania žalobcu bol predmetom prieskumu odvolacieho súdu rozsudok okresného súdu, ktorým rozhodol, že vo zvyšnej časti žalobcu zamietol (výrok II). a súvisiaci výrok III., ktorým žalovanej voči žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozsudku.

29. Okresný súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie vzhľadom na to, že žalobca v konaní nepreukázal zosplatnenie pohľadávky v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) v dôsledku čoho neboli s poukazom na ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. splnené podmienky na to, aby bola pohľadávka z tohto úveru postúpená na žalobcu.

30. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že základom posudzovania napadnutého rozsudku okresného súdu boli odvolacie dôvody žalobcu, obsiahnuté v odvolaní zo dňa 14.04.2022. Za aplikácie ust. § 379 a 380 C. s. p. preto posudzoval rozsudok okresného súdu a v ňom vyjadrené závery a zhodnotenia len v rozsahu a medziach jeho odvolacích dôvodov.

31. Pod pojmom aktívna vecná legitímácia je potrebné rozumieť také hmotnoprávne postavenie, z ktorého žalobcovi prináleží ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej na strane žalobcu alebo pasívnej na strane žalovaného, je podstatnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu tzn. ex offio, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby (rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29.06.2010). V prípade, ak konajúci súd, opomenul vyriešenie otázky existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offio viazaný, protirečí takéto konanie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 266/2014).

32. Žalobca sa v odvolaní nestotožnil s právnym posúdením veci súdu, v zmysle ktorého v konaní nebolo preukázané zosplatnenie pohľadávky a to pre nepreukázanie doručenia podania zo dňa 22.06.2018 označeného ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“. V tejto súvislosti uviedol, že v konaní bolo preukázané, že výzvou zo dňa 26.04.2018 oznámil postupca žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky ku dňu 26.04.2018 vo výške 319,14 eur a zároveň ho vyzval na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 05.06.2018 (teda nie v lehote kratšej ako 15 dní odo dňa doručenia výzvy). Tiež ho upozornil, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. Doručenie tejto výzvy na úhradu omeškaných splátok úveru žalobca preukázal predložením vrátenej zásielky žalovanému - obálkou, ktorú žalovaný neprevzal v odbernej lehote (t.j. dostala sa do sféry jeho dispozície).

33. K uvedenej výzve z 26.04.2018 odvolací súd uvádza, že okresný súd si tieto tvrdenia osvojil a akceptoval dôkazy keď uviedol: „samotné upozornenie pred zosplatnením v zmysle podania označeného ako Predžalobná upomienka zo dňa 26.04.2018 (doručenie žalobca preukazoval scanom doručovanej zásielky, ktorá sa vrátila právnomu predchodcovi žalobcu ako neprevzatá v odbernej lehote) postačovalo na preukázanie skutočnosti, že predmetnú zásielku doručoval a že táto sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej, ktorá sa mala možnosť s jej obsahom oboznámiť, t.j. že bola skutočne doručená do schránky adresáta a bola jej k dispozícii na vyzdvihnutie na príslušnej pošte“.

34. Pokiaľ však žalobca v odvolaní namietal podanie zo dňa 22.06.2018 označené ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, vzhľadom na popretie žalovanou vo vyjadrení zo dňa 05.08.2021 o nedoručení, aj podľa odvolacieho súdu v konaní nepreukázal, že by došlo k doručeniu tohto podania žalovanej, resp. že by sa toto podanie dostalo do dispozičnej sféry žalovanej tak, že mala možnosť sa s jeho obsahom oboznámiť. Uvedené bolo rozhodujúce pre posúdenie platnosti zosplatnenia pohľadávky podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca v danom prípade neunesol dôkazné bremeno, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k platnému zosplatneniu úveru.

35. V súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru (podaním zo dňa 22.06.2018 s označením ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“) žalobca vytykal okresnému súdu hlavne to, že opomenul skúmať aj následne konanie postupcu - ktorý si žalobou zo dňa 28.01.2021 uplatnil svoje právo na súde. V zmysle konštantnej judikatúry možno za kvalifikovanú výzvu - a rovnako uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. uplatnenie práva na splatnosť pohľadávky pre neplnenie splátok - považovať aj samotné podanie návrhu na začatie konania (28.01.2021), nakoľko ide o písomnú výzvu adresovanú

žalovanému na splnenie záväzku, ktorou sa postupca domáha voči žalovanému zaplattenia dlžnej sumy. Podľa žalobcu v tejto súvislosti súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. 36. S touto výhradou žalobcu sa odvolací súd nestotožňuje. V prejednávanej veci samostatnému doručeniu žaloby nie je možné priznať účinky zosplatenia úveru, pretože doručeniu žaloby nepredchádzali úkony veriteľa v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čo tvrdené ani nebolo a nebolo ani preukazované a žalobca ani len netvrdil, že by doručenie žaloby bolo vykonané v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, ktorá nasleduje po splatnosti omeškanej splátky pre ktorú sa úver zosplatil. 37. Ďalej žalobca v odvolaní poukázal na to, že okresný súd uznesením č. k. 5Csp/9/2021-131 zo dňa 24.11.2021 pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu a podľa neho tak ak súd pripustil zmenu na strane žalobcu (a teda mal preukázané platné postúpenie pohľadávky) a následne žalobu pre neplatnosť postúpenia pohľadávky (a tým nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu) zamietol, potom je jeho následný záver v rozhodnutí o veci samej nepreskúmateľný a v rozpore so svojim predchádzajúcim záverom, čím nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. 38. Podľa odvolacieho súdu skutočnosť, že okresný súd pred meritórnym rozhodnutím uznesením pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia predmetnej pohľadávky uvedenou zmluvou o postúpení, nemalo vplyv na rozhodnutie súdu. Súd vyhovie návrhu žalobcu, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli práva alebo povinnosti, o ktorých sa koná prevedené, alebo na koho prešli (§ 80 ods. 1 C. s. p.), ak má preukázané, že nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv a povinností na iného, že táto skutočnosť sa týka práv alebo povinností, o ktoré v konaní ide, a že táto právna skutočnosť nastala po začatí konania. Otázkou, či tvrdené právo (povinnosť), ktoré malo byť prevedené alebo malo prejsť na iného alebo skutočne bolo prevedené sa súd nezaobera, lebo sa týka už posúdenia veci samej, ku ktorému sa vyjadruje len v rozhodnutí o veci samej. Ten, kto návrh podáva, je povinný tvrdiť rozhodné okolnosti a nesie nepriaznivé následky vyplývajúce z toho, že nebudú v konaní zistené (pozri rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo 113/2006, uznesenie NS SR sp. zn. 2Obdo/102/2020). 39. Vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolací súd nepovažoval odvolanie žalobcu za dôvodné a rozsudok okresného súdu vo výroku II. a súvisiacom výroku III. o trovách konania ako vecne správny potvrdil. Vo výroku I. zostáva rozsudok okresného súdu, nakoľko nebol napadnutý odvolaním, nedotknutý. 40. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná, preto má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.). 41. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e p r í p u s t n é. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.). Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b)

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).